

DISPOSICIONS

DEPARTAMENT DE CULTURA

ACORD GOV/116/2014, de 29 de juliol, pel qual es declara la dansa de la Gala de Campdevàrol com a element festiu patrimonial d'interès nacional.

Per la Resolució del conseller de Cultura de 13 de juny de 2014 es va incoar expedient de declaració de la dansa de la Gala de Campdevàrol com a element festiu patrimonial d'interès nacional.

Vist que les alegacions presentades per les persones interessades han estat favorables a la declaració;

D'acord amb l'article 6 de la Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural, i els articles 14 i 15 del Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya,

A proposta del conseller de Cultura, el Govern

Acorda:

—1 Declarar la dansa de la Gala de Campdevàrol com a element festiu patrimonial d'interès nacional i definir-ne les característiques que li són pròpies, que consten en annex.

—2 Inscriure la declaració de l'element festiu patrimonial d'interès nacional en el Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.

—3 Publicar íntegrament aquest Acord al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, de conformitat amb el que preveu l'article 15.2 del Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya, i notificar-lo a les persones o entitats responsables de l'organització de l'element festiu, a l'ajuntament i al consell comarcal corresponents.

—4 Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant el Govern de la Generalitat de Catalunya en el termini d'un mes, o bé recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos, a comptar, en tots dos casos, de l'endemà de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* o des de l'endemà de la notificació corresponent.

Barcelona, 29 de juliol de 2014

Jordi Baiget i Cantons

Secretari del Govern

ANNEX

Característiques de l'element festiu

CVE-DOGC-A-14210135-2014

La dansa de la Gala de Campdevànol és representativa d'antigues danses cerimonials. El seu origen es troba en el traspàs de càrrecs de les pabordies del Roser, un relleu que es feia al setembre per la festa del Roser.

La primera referència escrita la trobem al diari *El Ripollès*, en una notícia del 23 de setembre de 1888, que recollia que la dansa no s'havia ballat per causa de la pluja. Malgrat la manca de referències documentals anteriors, es creu que la dansa és molt més antiga.

La dansa de la Gala de Campdevànol és l'acte principal de la Festa Major del Roser que se celebra el tercer diumenge de setembre. L'organitza l'ajuntament i es balla el diumenge i el dilluns a les 18 h a la plaça de la Dansa, amb un protocol i cerimonial molt acurats. Sols en casos molt excepcionals es balla fora d'aquests dies o fora de la població.

Es tracta d'una dansa amb un important arrelament popular, un esdeveniment social i festiu molt esperat.

És executada per sis parelles i el capdanser, en total 13 balladors, que vesteixen la indumentària pròpia de la dansa. El capdanser vesteix de negre, porta barret de copa i gambeto, i la batllessa porta un vestit negre i mantellina blanca. La resta de balladores, la campesa i les pabordesses vesteixen una faldilla florejada, gipó, davantal negre, mocadors de seda, mitges i caputxes blanques. Totes van molt abillades i amb ventalls vistosos. Els balladors porten barretina, faixa, espadenyes, pantalons fins a mitja cama i armilla, de tonalitats diferents per distingir-los.

Els balladors, juntament amb els músics i les autoritats, surten de l'ajuntament en comitiva en direcció a la plaça, on ja els espera un públic nombrós.

El capdanser pren les sis balladores, totes arrencades al costat, i donant-se la mà fan una volta completa sobre si mateixos per tornar-se a trobar on eren. Aquesta part és coneguda com *fer el vano*. A continuació, el capdanser balla amb cadascuna de les balladores, fent dues passades amb la batllessa i la campesa, i una amb la resta, i acaba ruixant-les amb aigua de roses de l'almorratxa i les lliura al seu respectiu ballador. El capdanser, aleshores, es retira i les parelles passen a ballar el ball cerdà.

La part final arriba amb les corrandes. Abans, les balladores es treuen les caputxes, la batllessa, la mantellina, i es recullen tots els ventalls. S'inicia amb el contrapàs. Primer es fa una aixecada amb tres grups de dues parelles, després amb dos grups de tres parelles i finalment amb totes les parelles en una sola rotllana.

A l'aixecada final, la durada dels dansaires competeix amb els músics, que han d'aguantar la nota final tant de temps com les noies estan alçades. Es registra la durada total.

La melodia, que és la mateixa d'altres danses de poblacions veïnes, està formada per dues tonades de vuit compassos cadascuna, que repeteixen els vuit darrers, amb un total de vint-i-quatre.

La dansa ha anat incorporant canvis en el vestuari, en la part coreogràfica i musical, i també en el sistema de renovació dels balladors, modificacions produïdes sobretot a mitjan segle XX, però que no n'han afectat l'estructura bàsica.

Els veïns de Campdevànol de diferents generacions s'identifiquen amb la dansa, tant si l'han ballada com si no. Aquesta ha assolit un arrelament important dins el poble malgrat que hagin desaparegut de la dansa aspectes de relació i festeig entre el jovent.

(14.210.135)